

נליזן מס' 5 (505) יום שישי, 7 בתמוז, 29.6.90

קיר.
אחד מי יודע

מחול צעקה מצמררת

ההתחלה מבטיחה אך
ההמשך מאכזב. חבל
שב, "קיר" הזה של להקת
בת-שבע, שתלינו עליו את
תקוותינו, נבקעו סדקים

להקת בת-שבע ו"נקמת הטורקטור" במופעם
המשותף "קיר", היכל התרבות נתניה,
חמישי 5.7, בשעה 20.30

חברי להקת "נקמת הטורקטור" יושבים על
במה קטנה, מוגבהת, מעל ראשיהם של רקדני
"בת-שבע". פתיחה מבטיחה. התאורן במבי
שופך אלומות אור בסגנון פורסיית. הבמה
עמומה הרקדנים מרחפים כצללים. נוצרת אוויר
וירה דחוסה ומעיקה. לא ברור לשם מה. בש
לב מסויים אתה נותר רק עם אווירה וזה מת
חיל לעצבן. כי האמירה של נהרין עוברת רק
בקטעים מסויימים.

ל"קיר", יצירתו החדשה של אוהד נהרין,
המנהל האמנותי של להקת "בת-שבע", הגע
תי עם ציפייה לראות עבודה לא שיגרתית.
שילוב של רקדנים מקצועיים עם להקת הרוק
"נקמת הטורקטור" הבטיח מחול עם כיוון,
קצב ואופי שונים מהרפרטואר הקלאסי של

"בת-שבע". הציפייה שלי נשענה גם על "אחד
מי יודע", קטע מיצירה זו, אותו רקדה הלה
קה בתוכניתה הקודמת.

קטע מחול עם עוצמה אדירה, צעקה מצ
מורת. נהרין נוגע בעצב רגיש, מציג את הצבר
הבועט בדת כאשר "אחד אלוהינו שבשמים
ובארץ" מניע את כל התנועה. הרקדנים נמצי
אים במערבולת של קרשנדו, המסתיים בזוי
קת הנעליים וחולצות החאקי שלהם, וזהו גם
שיאה של יצירה זו.

קדם לו קטע רווי נוסטלגיה, בו תקליט חר
רק משמיע את קולם של שמשון ברנוי ולי
לית נגר, "אל תיקח הכל ללב", ומקצב העבר
הזה אתה נופל להווה, חוטף "זבנג" בראש
מ"נקמת הטורקטור", שהולמים בך עם "אחד
מי יודע". רבקה מיכאלי, שראתה את הקטע
הזה בשבוע, בו תקף הרב שך את הקיבוצני
קים, אמרה שהיא ראתה את מאבק הדתיים
חילוניים בקטע הזה של בת-שבע. אחרים ראו
אינתיפאדה. הקטע מזמין פרשנויות לכל הכי
וונים.

ואת השיא הזה נהרין לא הצליח לשבור.
חבל שהפער בין הקטע הזה, המסיים את הח
לק הראשון ביצירה, לשאר חלקיה גדול
מאוד. על ה"קיר" שלו צייר נהרין קולאז',
שהמרכיבים שלו לא התחברו. הרבה פרטים
יפהיים ותמונה לא מגובשת. הקטע המסיים
את המחול כולו - נשאר פתוח. לא ברור שזה
סוף. והקהל נשאר לשבת על מקומו, חיכה
לפינאלה מוחצת, כמו בתום הפרק הראשון,
אך קיבל סוף רפה ולא סגור.

ה"קיר" הזה ארוך מדי. 80 דקות, שבהן
נמחת הפואנטה. אכזבה נוספת היתה ההופ
עה החיה של "נקמת הטורקטור". לא ממריצים
את מחזור הדם של הרקדנים ולא מוסיפים
חיים חדשים. אפשר היה לשמוע הקלטה וזה
היה עובד אותו הדבר. חבל שב"קיר" הזה של
להקת בת-שבע, שתלינו עליו את תקוותינו,
נבקעו סדקים.

תקוה חטרי